

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ Γ.Γ. ΓΛΑΥΚΟΥ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ
ΣΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΣΥΔΥ
4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005

Το Συνέδριο των Αντιπροσώπων, το κυρίαρχο σώμα στην Οργάνωσή μας, συνήλθε σήμερα για να αποφασίσει τελεσίδικα κατά πόσο εγκρίνει ή όχι την εισήγηση του Γενικού Συμβουλίου για αποδοχή της πρότασης της Επίσημης Πλευράς για παραχώρηση στην τριετία 2004 – 2006 γενικής αύξησης μισθών και συντάξεων ύψους 1% από 1.1.2006 και 2% συνολικά από 1.7.2006 και σταδιακή επέκταση του ορίου ηλικίας υποχρεωτικής αφυπηρέτησης των δημοσίων υπαλλήλων από το 60ό στο 63ο, αρχής γενομένης από 1.7.2005.

Δοθέντος ότι έγινε εκτενής ενημέρωση όλων των Διοικητικών Συμβουλίων των Κλάδων και Επαρχιακών Τμημάτων για όλες τις πτυχές της συμφωνίας, εκλαμβάνω σαν δεδομένο ότι οι σύνεδροι προσήλθαν στο Συνέδριο πλήρως ενήμεροι και εκείνο που ουσιαστικά απομένει είναι η λήψη τελικής απόφασης.

Παρά ταύτα, πολύ συνοπτικά, θα αναφερθώ στις διάφορες πτυχές της συμφωνίας, στη συνέχεια θα ακολουθήσει συζήτηση και εν τέλει η εισήγηση του Γενικού Συμβουλίου θα τεθεί ενώπιον του Σώματος για απόφαση.

Σε σχέση με το θέμα των γενικών αυξήσεων θα ήθελα ν' αναφέρω τα ακόλουθα:

- Εν πρώτοις υπενθυμίζω ότι κατά τα τελευταία τριάντα και πλέον χρόνια η ΠΑΣΥΔΥ έθετε θέμα για αυξήσεις μετά τη συνομολόγηση συμφωνίας για αυξήσεις στους Ημικρατικούς Οργανισμούς.
- Μετά τη συνομολόγηση της συμφωνίας στους Ημικρατικούς Οργανισμούς θέταμε θέμα στη ΜΕΠ διεκδικώντας ανάλογες αυξήσεις και για τους δημοσίους υπαλλήλους, κατ' επίκληση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και κατά κανόνα μετά από πιέσεις ή και απειλές για λήψη απεργιακών μέτρων εξασφαλίσαμε τις ίδιες αυξήσεις.
- Για το θέμα της παραχώρησης γενικών αυξήσεων για την τριετία 2004 - 2006 ο διάλογος στους Ημικρατικούς Οργανισμούς άρχισε τον Αύγουστο του 2004, ενώ η Οργάνωσή μας έθεσε θέμα στη συνεδρία της ΜΕΠ που έγινε στις 20.9.2004.
- Μέχρι και τα τέλη του Νοεμβρίου δεν σημειώθηκε οποιαδήποτε πρόοδος στις συζητήσεις των Ημικρατικών και τούτο βασικά οφείλετο στη δεδηλωμένη θέση της Κυβέρνησης για μηδενικές αυξήσεις.
- Σύμφωνα με την πληροφόρηση που είχαμε η συνδικαλιστική πλευρά διεκδικούσε 1.5% από 1.1.2006 και 3% συνολικά από 1.7.2006 ενώ η εργοδοτική πλευρά παρέμενε αρνητική.
- Αρχές του Δεκέμβρη η Επίσημη Πλευρά έδωσε και στην Οργάνωσή μας πρόταση για τις γενικές αυξήσεις και για την επέκταση του ορίου αφυπηρέτησης. Τούτο έγινε με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών ημερομηνίας 6.12.2004.
- Χωρίς οποιαδήποτε χρονοτριβή προχωρήσαμε σε διάλογο. Στις διάφορες συναντήσεις που είχαμε με τον Υπουργό Οικονομικών, αλλά και με τον Πρόεδρο

της Κυπριακής Δημοκρατίας, συνειδητοποιήσαμε ότι η Κυβέρνηση δεν ήταν διατεθειμένη να παραχωρήσει οποιεσδήποτε αυξήσεις πέραν του 2%, επικαλούμενη το Πρόγραμμα Σύγκλισης που υποβλήθηκε τον περασμένο Μάιο στην Ε.Ε. για την περίοδο 2004-2008 και που έχει ως προτεραιότητα τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος κάτω από την τιμή αναφοράς του Μάαστριχ (3% του ΑΕΠ) και την επαναφορά του δημόσιου χρέους σε πτωτική πορεία. Υπό τις περιστάσεις υπήρχαν δύο επιλογές. Η πρώτη επιλογή ήταν ο συμβιβασμός στο 2% και η δεύτερη επιλογή ήταν η σύγκρουση με την Κυβέρνηση και η λήψη δυναμικών μέτρων. .

- Λαμβάνοντας υπόψη την κρισιμότητα των καιρών και θεωρώντας ότι δεν θα ήταν ιδιαίτερα οδυνηρό για τη δημοσιούπαλληλική τάξη να περιορίσει το αίτημα της στο 2% επιλέξαμε το συμβιβασμό και έτσι οδηγηθήκαμε σε συναινετική λύση στο θέμα αυτό. Αντιλαμβάνομαι ότι για τους ίδιους λόγους οδηγήθηκαν σε ανάλογη συμφωνία και οι εργαζόμενοι στους Ημικρατικούς Οργανισμούς. Αυτά σ' ότι αφορά στο ζήτημα των γενικών αυξήσεων.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της επέκτασης, που όπως είναι γνωστό, βρίσκεται σε εκκρεμότητα στους μηχανισμούς από το 1982. Η παράταση του ορίου αφυπηρέτησης τέθηκε από την Κυβέρνηση όχι μόνο ως μέτρο απάμβλυνσης δημοσιονομικών προβλημάτων και ανακοπής της επιδείνωσής τους, αλλά επίσης και ως μέτρο εκσυγχρονισμού και εναρμόνισης με τα ισχύοντα στις πλείστες ευρωπαϊκές χώρες, παρόλο που το οικονομικό σκέλος είναι ασφαλώς καθοριστικής σημασίας. Η παράταση στο 63ο έχει ενταχθεί στο Πρόγραμμα Σύγκλισης που κατατέθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα ήταν εγωιστικό και ανεύθυνο εκ μέρους μας να αντιταχούμε και να ανατρέψουμε το πρόγραμμα αυτό.

Όμως, πέραν από τα δημοσιονομικά προβλήματα εκτιμούμε ότι αντικρίζοντας το θέμα από τη δική μας σκοπιά, η παράταση επιβάλλεται και για άλλους εξίσου, αν όχι σημαντικότερους λόγους που αφορούν τη συντριπτική πλειοψηφία των μελών μας. Συγκεκριμένα αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ο δημόσιος υπάλληλος στην ηλικία των 60 ετών είναι σε θέση να συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες του κατ' απόλυτα ικανοποιητικό τρόπο. Αν μπορέσουμε και ξεχάσουμε για λίγο το «εγώ» θα πρέπει να δεχθούμε ότι από την παράταση του ορίου αφυπηρέτησης θα ωφεληθεί τόσο η υπηρεσία όσο και οι νεότεροι συνάδελφοι. Εξάλλου αν οι Ανώτατοι Δικαστικοί, ο Γενικός και Βοηθός Εισαγγελέας μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες μέχρι τα 68 ή οι Ιατρικοί Λειτουργοί μπορούν να υπηρετούν μέχρι τα 63 χρόνια, είναι άδικο και αδικαιολόγητο κάποιος να υποστηρίζουν ότι η τυχόν επέκταση του ορίου υποχρεωτικής αφυπηρέτησης των κρατικών υπαλλήλων θα επενεργήσει αρνητικά στην απόδοση των μελών της υπηρεσίας. Αν μπορούν όσοι ανέφερα προηγουμένως να υπηρετούν επωφελώς μέχρι τα 63 ή και τα 68, και εγώ προσωπικά δεν έχω καμιά απολύτως αμφιβολία περί τούτου, ασφαλώς είναι σε θέση να προσφέρουν επωφελή υπηρεσία και οι λοιποί δημόσιοι υπάλληλοι.

Αν συνάδελφοι ο κτίστης, ο καλουπτζιής, ο σιδεράς, ο πελεκάνος υποχρεωτικά εργάζονται μέχρι τα 63 ή και τα 65 τους γιατί να καταδικάζουμε σε απραξία το δημόσιο υπάλληλο που εθελούσια επιλέγει να παραμείνει στην υπηρεσία.

Πρέπει επίσης να λεχθεί συνάδελφοι και να ληφθεί σοβαρά υπόψη ότι η συντριπτική πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων στην ηλικία των 60 χρόνων δεν έχουν τακτοποιημένες τις οικογενειακές και οικονομικές τους υποχρεώσεις και έχουν ανάγκη την

εργασία τους και το μισθό τους. Εξάλλου είναι γι' αυτούς τους λόγους που το 1962 η Οργάνωσή μας έθεσε η ίδια αίτημα για επέκταση του ορίου αφυπηρέτησης από το 55^ο έτος της ηλικίας στο 60^ο και όταν τούτο επετεύχθηκε το 1967 θεωρήθηκε ως συνδικαλιστική νίκη.

Ας δούμε όμως τι προβλέπει η σχετική συμφωνία και κατ' επέκταση ας εξετάσουμε κατά πόσο από την εφαρμογή της συμφωνίας αυτής είναι ενδεχόμενο να υπάρξουν οποιεσδήποτε αρνητικές επιπτώσεις είτε στους υπηρετούντες είτε σε όσους θα διοριστούν μετά την ημερομηνία εφαρμογής του πρώτου σταδίου των νέων ρυθμίσεων.

Κατ' αρχή πιστεύω πως δεν μπορεί να υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία καθόσον αφορά το θέμα της σταδιακής επέκτασης του ορίου ηλικίας υποχρεωτικής αφυπηρέτησης των υπαλλήλων από το 60^ο στο 63^ο έτος της ηλικίας. Είναι σημαντικό και θα πρέπει να αναφερθεί ότι στη συμφωνία δεν υπάρχει οποιαδήποτε πρόνοια που να υποχρεώνει τους υπηρετούντες να επιλέξουν με γραπτή ανέκκλητη δήλωση ή άλλως πως κατά πόσο επιθυμούν να υπαχθούν στις νέες ρυθμίσεις ή να παραμείνουν με τους παλαιούς όρους αφυπηρέτησης και συνταξιοδότησης.

Θέλω να πιστεύω ότι εκείνο που βασικά σας ενδιαφέρει και θέλετε να το πληροφορηθείτε, και μάλιστα, κατά απόλυτα σαφή τρόπο είναι κατά πόσο με τη συμφωνία διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα των υπηρετούντων. Ανεπιφύλακτα σας δίνουμε αυτή τη διαβεβαίωση. Ειδικότερα διασφαλίζονται για τους υπηρετούντες οι υφιστάμενοι συντελεστές υπολογισμού της ετήσιας σύνταξης (1/800) και του εφάπαξ φιλοδωρήματος (14/3), καθώς και το δικαίωμα οικειοθελούς πρόωρης αφυπηρέτησης στο 45^ο έτος ηλικίας και έναρξης καταβολής της σύνταξης στο 55^ο έτος ηλικίας. Πρόσθετα θα ήθελα να τονίσω ότι επί του παρόντος δεν υπάρχει οποιαδήποτε διαφοροποίηση για τους νεοδιοριζόμενους.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Δεν χωρεί καμιά αμφιβολία ότι το σημερινό όριο αφυπηρέτησης δεν συμβαδίζει με τις εξελίξεις.

Αναμφίβολα η σημαντική αύξηση του προσδοκόμενου μέσου όρου ζωής και γενικά η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και υγείας υπαγορεύουν πλέον την απασχόληση των εργαζομένων πέραν της ηλικίας των 60 ετών.

Αναντίλεκτα η παραμονή στην εργασία σε όσο το δυνατό μεγαλύτερες ηλικίες αφενός εξυπηρετεί την οικονομία και αφετέρου αποτρέπει δυσάρεστες επιπτώσεις στα συνταξιοδοτικά ταμεία.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Σήμερα καλούμαστε να αποδείξουμε για μια ακόμη φορά πως η ΠΑΣΥΔΥ είναι η ώριμη, υπεύθυνη και καταξιωμένη εκείνη συνδικαλιστική έπαλξη που αγωνίζεται για τα καλώς νοούμενα συμφέροντα και δικαιώματα των μελών της αφενός έχοντας υπόψη τις δυνατότητες της οικονομίας και τα γενικότερα συμφέροντα του τόπου αφετέρου.

Και προσωπικά δεν έχω καμιά αμφιβολία πως μέσα σ' αυτά τα πλαίσια θα κινηθούμε σήμερα και ότι η σύνεση και η συγκαταβατικότητα θα υπερισχύσουν των

ατομικών σκοπιμοτήτων και του «εγώ». Προσωπικά δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι θα υπερψηφιστεί η εισήγηση του Γ.Σ. για αποδοχή της κυβερνητικής πρότασης για να τερματιστεί μια εκκρεμότητα που ουσιαστικά αποτελούσε αναχρονισμό.